

PALLIETERKE, 't, satirisch weekblad, opgericht in Antwerpen in 1945.

Oprichter was de journalist Bruno de Winter, toen redacteur van Het Handelsblad, samen met de reclame-agenten Polderman en Van Gool. Het eerste nummer van dit „weekblad voor mensen met een goed hart en een slecht karakter”, zoals de ondertitel luidt, is gedateerd 17 mei 1945. Het omvatte vier kleine pagina's en had een oplage van 15.000 exemplaren. Bruno de Winter leidde het blad en schreef er zelf zeer veel voor, tot hij op 45-jarige leeftijd door een hartaanval werd getroffen en overleed. Hij werd opgevolgd door Jan Nuyts, die een half jaar na de stichting als redactiesecretaris aan het blad verbonden werd. Na overlijden van de drie stichters gingen de aandelen over in handen van hun erfgenamen, die een personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid (PVBA) vormden, waarin sinds 1967 Jan Nuyts als zaakvoerder is opgenomen. Volgens de statuten is het onmogelijk dat de aandelen worden verkocht. Thans heeft het weekblad een staf van twee redacteurs, een tekenaar en een dertigtal medewerkers, meestal journalisten van andere bladen. De oplage schommelt tussen de 33.000 en de 35.000 exemplaren, bij speciale gelegenheden meer dan 40.000, waarvan dertig procent in de Antwerpse agglomeratie wordt verkocht. Het blad weigert principieel advertenties op te nemen.

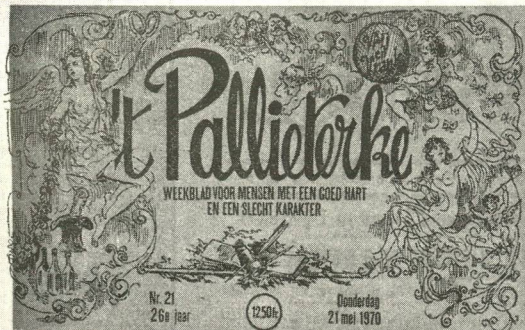
't Pallieterke dankte zijn snelle opkomst aan het feit dat het een der eerste publikaties was die, bovendien op scherp spottende toon, de verdediging van Vlaamsgezinden opnam die te lijden hadden onder de repressie. De populariteit werd in de hand gewerkt door de stijl en de persoonlijkheid van De Winter, wiens taal lange tijd het blad heeft beïnvloed. De laatste jaren wil 't Pallieterke verder evolueren tot een in populaire toon geschreven

25 jaar "Vrij en Vrank"

Erkentelijk
Saksen-Koburg

Onze redaktie te
Laken ontvangen

Aan de lezer- jubilaris

Onzer ons geseed — en zelfs als ik het niet zei, zoudt ge het merken aan de lol op de rest van deze pagina — wij jubileren. In het zilver en in slite. Dit is het 1.175ste nummerken van 't Pallieterke. Zesentwintig jaar geleden stakten we nog in de savooien. Een jaar later werd de riool onze wieg.

Van 1945 tot 1970. Vijfentwintig jaargangen die in gestolen geld letterlijk en figuurlijk recht op staan in het rek van onze herinnering. Er wordt geen banket opgediend, geen fanfare opgetrommeld, geen defillee georganiseerd. Er worden geen staats telegrammen verstuurd, geen dekorationes op het vest gespikerd en geen offi-

de grond gestampt. Een groter en veelzijdiger journalist, dat kunnen de vakdeskundigen die hem gekend hebben getuigen, heeft Vlaanderen nog niet voortgebracht. Zijn testament is ons programma gebleven. Hij was de journalistieke architect, de grondlegger. Wij zijn — en er schuilt geen enkele banaliteit in dit getuigenis want het was onze ambitie — namakers geweest. Sommige welen hadden wij dit krankje plezierig gevuld, minder triestig, luchtiger en fijner zoals Bruno dat kon, maar zoveel is zeker: wij hebben hem, wat de grond van de zaak betreft en de doeleffingen die hij 25 jaar geleden in 't Pallieterke weerspiegeld woon, nooit verdraden.

Deze namen moesten ons op deze dag uit de nen. Echter niet als dodenappel.

„algemeen weekblad”. Zijn politieke ideeën zijn dezelfde als aan de rechterzijde van de katholieke Vlaamse nationalistien. Een van de bekendste rubrieken is een kort na de dood van De Winter ingevoerd wekelijks „dossier”, waarin Arthur de Bruyne, onder de signatuur E.d.V., meestal schrijft over figuren en gebeurtenissen uit de recente geschiedenis van de V.B.

GASTON DURNEZ